

imod Bærgens Samtykke til de contractmæssige Bestemmelser, som Lyndeforholdet giver Anledning til. Strengt taget, kunde det synes, at en for en Umyndig af Bærgen indgaaet Lyndcontract ikke burde have forbindende Kraft længere end til den Tid, da Lyndet opnaaer den fornødne Myndighed til selv at raade over Forholdet, altsaa til dets 18de Aar; men, da det uden Lynd vilde medføre Skade for det unge Lynde, om dets Tjeneste skulde ophøre udenfor de almindelige Skiftetider, og det navnlig maatte befrygtes, at det kunde miste en Tjeneste, som det ønskede at beholde, naar Husbonden ikke kan erhverve nogen Sikkerhed for, at det Lynde, som han har sættet, medens det var umyndigt, vil fortsætte Tjenesten, efterat være blevet 18 Aar gammelt, er det fundet gavnligt at udstrække den af Bærgen affluttede Lyndcontracts Gyldighed noget videre. Dog maa der gives Lyndet Ret til, efterat have opnaaet en Alder af 18 Aar, at opsigge Tjenesten til første almindelige Skiftetid med sædvanligt Varsel.

Da en gift Kone skal følge Manden i Henseende til Bopæl, kan hun heller ikke bortfæste sig uden hans Samtykke. Gjør hun det, er Contracten uforbindende for hende og Mand. Udebliver hun af Tjenesten, kunne derfor de sædvanlige Følger af slig Udeblivelse ikke indtræde. Har Manden derimod ikke kunnet forhindre, at Tjenesten tiltrædes, er det ikke ønskeligt, at den pludseligen skal afbrydes. Manden kan vel fordrø, at Konen strax forlader Tjenesten, uden at dette har de Virkninger, som indtræde, naar et Lynde ulovligen gaar bort af sin Tjeneste; men det synes dog billigt, at derved fortabes Ret til den til saadan Tid fortjente, men endnu ikke til Betaling forfaldne Løn. At derhos Fæstepengene skulle tilbagebetales, naar ikke den fra først af paatagne Tjenestetid er udløben, er overeensstemmende med de om Fæstepenge iøvrigt givne Regler. Fæster en gift Kone sig bort under Mandens Fraværelse og ved denne forhindres i at erhverve hans Samtykke, maa det antages, at hun har handlet til deres fælles Bedste, og Contracten bør derfor staa ved Magt, jvf. D. L. 5—1—13. At den Kone, der er skilt fra sin Mand i Henseende til Børd og Seng,

kan tage Tjeneste uden at behøve hans Samtykke, er grundet i Sagens Natur.

Man har fundet det ufornuddent at optage i Lovudkastet Bestemmelse om, hvilke Personer der kunne fæste et Lynde. Dette maa iøvrigt bedømmes efter de almindelige Grundsætninger om Gyne til at paadrage sig contractmæssige Forpligtelser.

§§ 2—5. I de 3 Rjoberne og i de 3 Rjoberne i Kjøbenhavn skulle Fæstemænd antages og edfæstes af Dyrigheden, som ogsaa sætter en Taxt for dem. Plac. af 28de Juli 1728, 3die December 1755 § 19, jvf. Rescr. 27de Decbr. 1815 § 9. Udenfor Kjøbenhavn maa Enhver, der kan paatage sig saakaldte Commissionsforretninger, ogsaa kunne udføre Forretninger som Fæstemænd; men Dyrighederne kunne dog ogsaa ansætte Fæstemænd i de Rjoberstæder, hvor dette findes gavnligt, Canc. Circ. af 22de Mai 1819. Herved bør det uden Lynd i det Bessentlige forblive. Paa Landet vil det sjældent være Anledning til at ansætte nogen Fæstemænd; men Loven kan dog gjerne affattes saaledes, at dette ikke udelukkes, jfr. Canc. Skriv. af 11te August 1842 (Ny Coll. Tid. S. 853). For en ansat Fæstemænd synes der at burde fastsættes en passende Betaling, som han be-rettiges til at tage for sine Forretninger.

Det følger af en Fæstemands Stilling, at han troligen skal meddele dem, der ved hans Medvirkning ville antage et Lynde, Alt, hvad han veed om dets Brugbarhed og Trosskab, og at han, ved at handle herimod, udsætter sig for Ansvar. Hvis han ved en mod bedre Vidende givne Ubefaling forleder Nogen til at antage et udueligt og utro Lynde, synes det, at han ei alene bør give Skadeserstatning, men ogsaa underkastes en Straf, der findes passende at kunne bestemmes til Bøder fra 5 til 20 Rbd., hvørhos han, forsaavidt han har Bevilling som Fæstemænd, ordentligvis bør forbrøde denne; dog har man troet det at være for strengt ubetinget at foreskrive den sidstnævnte Virkning for Forseelse første Gang begaaet. Den anførte Straf er funden ogsaa at være passende for den Fæstemænd, der forleder et Lynde til at forlade dets Tjeneste, for at overtage en anden.

Paa Landet kan den, der ønsker en Tje-